

מוות בלתי נמנע

ל. יצחק

מוות בלתי נמנע

דפיקה נשמעה על דלתות הזהב המסוגגנות. רגע לאחר מכן נפתחו שתי הדלתות באופן מתואם, על ידי זקיף מזוקן עטוי כאפיה. על מותנו היה חגור פגיון בעל להב מתעקל וקת שהייתה מעוטרת באבני חן מנצנצות.

הזקיף קד ביראת כבוד מול האיש שישב במרכזו של הטרקלין המפואר ואמר: "התובע הכללי בפתח".

המלך הנהן בראשו. הזקיף הסיט את גופו ופינה את הדרך לנכנס. לתובע הכללי היו פנים צרות ואטומות והוא היה בעל מבנה גוף צר וגמלוני. צעדיו לא נשמעו על המרבדים הססגוניים והיקרים. הוא סקר לרגע את הטרקלין שהיה נראה כלקוח מהאגדות. הדלתות כמו רוב הריהוט שבטרקלין היו מצופות בזהב. מהנברשות המהודרות השתלשלו שרשראות יהלומים ואבני חן. חפצי ערך ואומנות שאי אפשר להעריך את שוויים קישטו את סביבותיו. גם הוא קד לפני המלך והתיישב מולו לאחר שקיבל רשות לעשות זאת.

"מה רצונך?" שאל המלך בקצרה.

התובע השיב: "באתי לעדכן את המלך לגבי בנו הנסיך עלי. הנסיך מפר את החוקים בגלוי ובאופן בוטה. הוא הוזהר מספר פעמים, אך הוא מתעלם מהאזהרות".

"במה מדובר?" שאל המלך.

התובע פירט ומשסיים שאל: "מלכי מודע למשמעות הדבר?"

המלך שתק שתיקה ארוכה ואז אמר: "אני מבקש שתדחה את הפרסום בכמה ימים". לזה התובע הסכים.

לאחר שהדלתות נסגרו מאחורי גבו של התובע, נעקרה מחזהו של המלך אנחה עמוקה. הוא הבין היטב למה התכוון התובע כששאל האם הוא מודע

להשלכות, דינו של בנו הנסיך מוות בהוצאה להורג פומבית מייסרת ומביישת. בנוסף יוטבע על משפחתו אות קלון, כל הזכויות של כלתו ונכדיו כבני משפחת המלוכה יישללו. הם יורחקו מהארמון ויידונו לכל חייהם לביזיון ולהשפלה. הוא אינו יכול לעשות דבר, החוק חל על כל אחד בלי ללא יוצא מהכלל, ללא כל אפשרות לחנינה. הוא ידע שהמוות של עלי הוא בלתי נמנע.

המלך נתקף בעצב עמוק, הוא לא הבחין בטרקלין המפואר, באותם רגעים הוא לא זכר שהוא עומד בראש מעצמת נפט עשירה בעלת השקעות ונכסים מניבים כמעט בכל מקום, ושהוא במעמד מדיני מהבכירים בעולם. ברגעים הללו שום דבר לא היה באמת שווה בשבילו.

***

לאחר שעה ארוכה נשמעה דפיקה נוספת. דמותו של הזקיף שוב נראתה בפתח, "ראש השירותים החשאיים מבקש להיכנס".

המלך חזר לעצמו ועטה על פניו את המראה הנחוש והקשוח. האיש התקרב לעבר המלך בצעד תכליתי ובידו תיקייה שחורה. זה היה תדרוך שבועי על המצב ועל האתגרים הביטחוניים בממלכה.

בסיום התדרוך אמר ראש השירותים החשאיים: "יש לנו מידע שארגון מורדים מתכנן לחטוף ולהרוג את הנסיך עלי, אנחנו יודעים מתי והיכן הם מתכוונים לעשות זאת. נעצור אותם הרחק ממנו, הוא אפילו לא ידע שהיה ניסיון כזה. גם אם איך שהוא נחמיץ אותם ומישהו מהם יצליח לחמוק מאתנו, היחידה המיוחדת להגנה על משפחת המלוכה, תמיד בכוננות. ברגע שהוא ילחץ על לחצן המצוקה, היחידות המיוחדות יחלצו אותו".

המלך שאל: "אני מניח שיש הרבה איומים מסוג זה, למה אתה מדווח לי על זה?"

האיש השיב: "הנסיך עלי לא ממושמע להוראות הביטחון של האבטחה, הוא מסכן את עצמו".

הוא התכוון לומר למלך שיורה לנסיך לציית להוראות, אך הוא אינו יכול לתת למלך הוראות. הוא קיווה שהמלך יבין ויעשה זאת מעצמו.

המלך התעלם מהרמז ואמר: "לגבי ניסיון ההתנקשות אל תעשו דבר עד שתקבלו ממני אישור".

***

יומיים אחר כך. טארק המאבטח האישי של המלך עמד במרכז המסוק, שומר במיומנות על שיווי משקלו בפניות החדות שביצע כלי הטיס. הטיסה באישון לילה הייתה חריגה. הוא לא ידע מהו יעד הטיסה. כל המושבים במסוק היו מאוכלסים במאבטחים, חוץ מהתובע הכללי שהימצאותו הוסיפה למוזרות שבטיסה. הוא הביט בגבו של המלך שישב זקוף על אחד הספסלים הנוקשים, משום מה הוא טס במסוק צבאי ולא במסוק המלכותי המפואר שלו.

המסוק החל להנמיך ולאחר זמן קצר נחת. דלת המסוק נפתחה, חלק מהמאבטחים יצאו מיד. המלך קם ממקומו לפי סימן של ראש מערך האבטחה ויצא החוצה כשטארק בעקבותיו. הם התרחקו מהמסוק, והוא המריא מיד. טארק סקר את סביבתו לאור הזרקורים של המסוק. הקרקע לרגליהם הייתה חולית וסלעית. המקום כבר היה מאובטח. צלפים הקיפו את המצוק מכל צדיו. מהתדרוך המוקדם הוא ידע, שהם נמצאים בראשו של צוק גבוה, זקוף ותלול, שהגישה אליו היא רק דרך האוויר.

ראש מערך האבטחה מסר למלך משקפת. המלך התמקם באחד מצדי הצוק כשטארק צמוד אליו.

"אף אחד לא יורה ללא אישור שלי", נשמע קולו של ראש המערך באוזניה שהייתה מונחת באוזנו של טארק.

לאחר המתנה קצרה נשמע שוב קול באוזניה: "רוכב מתקרב לאזור הצוק".

טארק שמע קול צהלת סוס רחוקה. הוא סרק את האזור דרך הכוונת הטלסקופית של הרובה שלו. ברכס מתחתם נראה רוכב בודד, הצדודית של

הרוכב הייתה נראית מוכרת. הרוכב עמד כשגבו לעברם, נראה היה שהוא ממתין למשהו. טארק הביט לעבר הכיוון שאליו הביט הרוכב ומבטו רותק למראה מהפנט. השמים נצבעו בכחול וורוד ומרחבי המדבר הוארו באור כתמתם, טארק לא ראה מעודו זריחה יפה כל כך. באור החיזור הוא הביט שוב על הרוכב והופתע, זה היה הנסיך עלי, חברו מילדות. מראהו של הנסיך התמיד יושב זקוף על סוס ערבי גזעי, על רקע המדבר היפהפה, היה נראה כמו גלוייה.

הקסם הופר מקול נהמת מנועי רכבים. טארק נדרך.

"מספר רכבי שטח מתקרבים לאזור", נשמע הקול באוזניה. "אנחנו במקום בטוח, אף אחד אינו יודע שהמלך כאן. אני חוזר על ההוראה, יהיה מה שיהיה, אף אחד לא יורה ללא אישור מהמלך".

טארק הביט שוב על עלי. נראה שגם הוא שמע את קול הרכבים המתקרבים. הוא כבר לא הביט לעבר הנוף, מבטו היה מופנה לעבר השביל שהוביל לפסגה שעליה עמד. זמן קצר לאחר מכן הגיחו מהשביל מספר רכבי שטח, מהם ירדו מספר חמושים. אות אזהרה צפצף באוזניה של טארק, הנסיך לחץ על לחצן מצוקה.

אות המצוקה הגיע לבסיס קרוב. מסוקים שלהבי הרוטור שלהם מסתובבים ומוכנים לתזוזה, היו מאוישים בלוחמים של היחידה המיוחדת לאבטחת משפחת המלוכה. זעקותיו של הנסיך נשמעו היטב באוזניות שבאוזניהם, הם לפתו את כלי הנשק שלהם, ממתנים בציפייה דרוכה שהמסוקים יתרוממו.

לזוועתם המסוקים לא המריאו. אישור ההמראה התעכב מסיבה לא ברורה, הם אגרו את כפות ידיהם בכוח מתסכול. זעקותיו של הנסיך הסובל החרישו את אוזניהם, זה נעשה בלתי נסבל. הטייסים הסירו את האוזניות מאוזניהם, הם לא היו מסוגלים יותר לשמוע. בעקבותיהם עשו זאת גם הלוחמים בזה אחר זה. לחות עמדה בעיניהם של הלוחמים הקשוחים, הם ידעו שלא יספיקו להגיע בזמן.

טארק לא היה צריך את האוזניה כדי לשמוע את עלי, הקריאות 'אבא

אבא' הדהדו באוזניו גם בלעדיה. הצרחות של עלי הגיעו עד הפסגה הגבוהה. הוא ראה את ההתעללות דרך כוונת הרובה שלו, ולא יכול היה לשאת יותר את המראות. הוא דרך את נצרת הרובה, מיקם את המתעלל הראשי במרכז הכוונת ולחץ על ההדק.

***

ההדק לא נלחץ. טארק המשיך לשמור על כיוון הרובה ולחץ על ההדק בכות. ההדק לא נלחץ. הוא הסיט את מבטו מהכוונת והביט מה עוצר את ההדק. הוא נרתע. אצבעותיו של המלך היו תחובות בתוך טבעת ההדק ומנעו את הירי. הוא הסתכל מזועזע במלך הצופה למטה דרך המשקפת. פניו היו רטובות, אך שריר לא זע בהן. טארק מעולם לא ראה שטף דמעות ללא בכי. הוא שאל את עצמו האם המלך בכלל יכול לראות משהו.

הכאב פעפע בטארק, זה היה בלתי נסבל, האבא שומע ורואה, האבא כואב ובוכה, יחידת צלפים יכולה להפסיק את הזוועה ברגע, אבל דבר לא נעשה. הוא שמט את הרובה שלו בהשלמה מייסרת, מניח לזיכרונות הילדות המשותפים שלו עם עלי להציף את עיניו.

שקט השתרר. המורדים השליכו את הגופה מעבר למצוק והסתלקו. המלך צעד לעבר המסוק שחזר בינתיים, ברגליים יחפות, מותיר טיפות דם על הקרקע הסלעית. שפתיו חשוקות ומבטו נחוש. העולם ירעד במשפט של הנבלים המתועבים שעוללו זאת, כשהתובע והעד הראשי יהיה המלך עצמו. העונש אותו יקבלו גם השטן בעצמו לא יוכל להמציא. התובע הכללי שצפה בכל מה שאירע יסגור את התיק של עלי. כלתו ונכדיו יישארו בארמון. בזיכרון הלאומי יינשא שמו הטוב של בנו בכבוד ובהערצה כמי שנרצח רק בגלל היותו בנו של אביו, הוא יישאר לתמיד 'הנסיך עלי'.

***

**"קל נקמות ה', קל נקמות הופיע. הנשא שופט הארץ
השב גמול על גאים. עמך ה' ידכאו ונחלתך יענו. אלמנה**

וגר יהרוגו ויתומים ירצחו. כי לא יטש ה' עמו ונחלתו
לא יעזוב. ויהי ה' לי למשגב, ואלוקי לצוד מחסי. וישב
עליהם את אונם וברעתם יצמיתם, יצמיתם ה' אלוקינו".

לתגובות וסיפורים נוספים

לחסומים:

yitzhar22@gmail.com

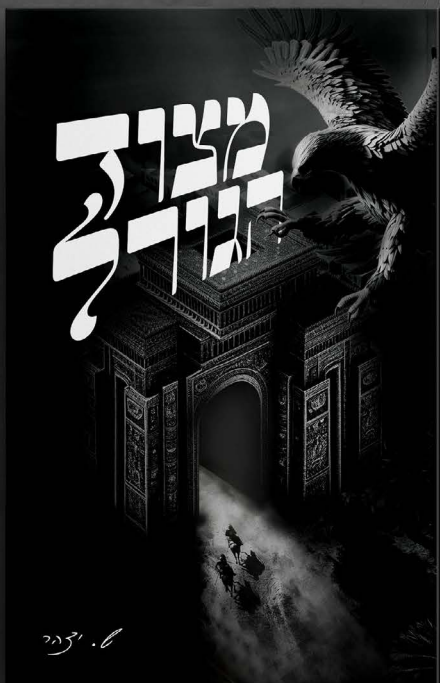

הם יצאו

למסע ארוך ומסוכן, בניסיון נואש להגיע לצאצאי
השושלת המלכותית לפני הנשר הרומאי.

הם חשבו

שהם יודעים את תכליתו האמתית של מסעם, והפכו
בעצמם לנרדפים על ידי אויב נחוש מתוחכם ואכזרי.

אז בואו והצטרפו למצוד אחרי הגורל,

מסע חוצה יבשות העובר בערי העבר העתיקות,
רצוף קרבות וסכנות, שמרחפות מעליו תעלומות מאיימות.
מסע שהוא דילמה בין ציות לבין היגיון, ובין הטוב לנכון.

להורדת התקציר »

לחומים: yitzhar22@gmail.com